

Dit is Vandaag, de dagelijkse podcast van de standaard. Ik ben Alexander Lippenveld. Minister van Financiën Vincent van Petighem had een ambitieus plan. Een fiscale hervorming van 6 miljard euro en minstens 835 euro netto per jaar meer voor wie werkt. Vandaag blijft daar niets van over omdat MR het been stijf haalt. En ook in de Vlaamse regering botert het niet meer nu er opnieuw over stikstof gerusiet wordt. En de regeringsleiders ontkennen de crisis. Wat is er aan de hand in ons land zo vlak voor het politieke recess?

Ik denk dat we al heel lang weten dat we de wereldkampioen zijn op het vlak van lasten op arbeid. Dan moet je daar naar kijken op welk manier dat we daar iets kunnen aan veranderen. We hebben vorig jaar een blauwdruk neergelegd die die belangrijke shift waar zoveel experts, nationaal en internationaal om vragen namelijk verlaagd die lasten op arbeid en verschuift die naar consumptie en vervuilingen en naar vermogen. Ja, dat die shift niet mogelijk is omdat sommige partijen echt in een loop gaven blijven, veto's uitspreken. En daardoor natuurlijk kunnen we niet niet niet verder. Als je blijft pleiten en werken aan deel voor die honderd rijke stemmers in plaats van te denken aan die vele honderdduizenden mensen die elke dag gaan opstaan en elke dag gaan werken en daar lasteverlagen wilt aan geven, als je dan niet wilt, ja dan is er natuurlijk niet iets mogelijk. Dat was een teleurgestelde Vincent van Petigem op radio 1, Hoensagochtend, Bart Brinkman en Peter de Lobel van onze politieke redactie. Peter, jij komt net terug van een interview met onze minister van Financiën, was hij nog steeds zo boos? Er was meer een gelatenheid die je voelde. Het toeval wil dat de ambitieuze plan waar dit in het begin over had, die grote fiscale reforming, hij heeft die voorgesteld exact een jaar geleden, 19 juli 2022. Dus dag op dag, een jaar later ligt dat ding dus eigenlijk op apengapen. Ja op apengapen. Ik wou zeggen in de proele man, maar hij hoopt het nog allemaal te kunnen reanimeren voor een volgende regering, onder deze regering gaat het in ieder geval niet meer gebeuren. Vertel eens, wat is er afgelopen weken en maanden gebeurd aan de onderhandelingsstafel? Die grote hervorming van die van Petigem een jaar geleden voorstelde, dat ging over een fiscale hervorming van 6 miljard. Dat is een zeer groot pakket en dat is ook een pakket waar hij heel veel elementen vernoordig had om dat te kunnen bouwen. Heel veel evenwichtte zat daarin en het was iets waar hij zelf van zegt, daar deed ik voor iedereen, voor elke partij, schuurte dat wel een beetje. Zat er iets in, wat moeilijk was. Als je dat dan allemaal optelt, zou je kunnen komen tot iets waar je met zeven partijen van zegt, let's do this, iedereen, doe wat water bij de wijn en bekomen er wel uit en we hebben een lastig verlaging, want daar ging het om netto 800, het hoeft 35 euro mee te geven aan de burgers. De werkende burgers. Ja, de werkende burgers. Maar zover is het nooit gekomen, vijf weken geleden zijn ze daar echt over beginnen onderhandelen, maar vlak voor die onderhandelingen begonnen heeft de PS eigenlijk heel dat spel al gekortwijkd door te zeggen we gaan hier overdrijven, die maatregelen voor werkenden ook niet te fors en 6 miljard, 2 miljard zal wel genoeg zijn en dan zijn er langzalde kanten, de voorbijweken, dan de stekels opgegaan en dan ook het hartst bij de MR. Dus

hebben vijf wiegens namelijk daar hebben ze geprobeerd om eruit te graken en vanaf dit weekend is dat

eigenlijk helemaal in de knoop gedraaid. Ja, afgelopen weekend ging het vooral om de MR die het ben stijf hielte. Voila, als je, want we hebben ook gesprek gehad met David Klaar aanval, de vice-premier

van MR, en die zegt zelf ja, mij verwijt mij dat ik altijd hetzelfde zeg, maar dat is zo, ik blijf altijd hetzelfde zeggen. Dus de MR vindt dat er in die maatregelen die je op tafel lagen, dat er nog teveel belastingen in zaten voor de consumenten, dat het allemaal meer over extra pthw, op cultuur, op bepaalde uitgaven, dus dat vonden ze niet kunnen, daar moest het aan gewerkt worden. Een ander punt

waar zij heel hard op duwzen, dus voor de financiering van die onder tussen 2 miljard meer fiscale reforming, dat er te weinig gekeken werd naar mensen extra aan het werk krijgen. De reddenering

is als je meer mensen aan het werk hebt, heb je minder werkloosheidsuitkeringen die je moet bekostigen en dan komt er belastingsinkomsten binnen. En derde punt, dat voor hun heel moeilijk lag,

was dat zij vonden dat de zelfstandigen, dat vind ik daar aan val, onder meer minister van Zelfstandigen, dat er voor hen te weinig in zat. En dat heeft hij, net zoals de voorbijweke, Zaterdag ook nog eens gezegd en toen heeft hij ook gezegd, kijk, er zijn heel veel bilaterale gesprekken geweest, dus gesprekken van Petergem en De Kro, minister van Financiën van Petergem en

Premier De Kro, samen met dan de verschillende vicepremiers. En het ging dan om, ja, eens dat je als

premier zo'n beetje zicht krijgt op wat zijn alle posities, dan kan je samen rond de tafel gaan zitten en een beetje van, oké, de dier kan nog een beetje tot dat neigen, daar zit misschien een klein beetje compromise, die kan daar misschien wel op toe geven en dan kan je tot een akkoord komen.

Maar daar is er klaar aan val van, Zaterdag van, dit heeft geen zin. Ik ga niet met al de rest samen rond de tafel zitten, want er wordt helemaal niet geluisterd en wat ik zeg, er wordt niet tegemoet gekomen aan onze kritiek. Zondag is er dan ook niet overlegd. Wel bilateraal, z'n gesprekken blijven doorgaan, maar niet meer samen. En dan maandag heeft hij dat nog een keer uitgecrystaliseerd in een mededeling na het partijbureau, het uitgebruid partijbureau bij de MR. En we zijn een communicatie uitgestuurd waarin ze diep punten nog eens aan haalden en ook nog eens

zijden. Zolang dat niet beweegt, zolang daar geen toegevingen in zitten, voor ons komen we niet meer terug aan de tafel. Maar iedereen moet toch toegeven waarom zij niet? Ja, maar uiteindelijk werd er niet gesproken over een over een taxcut. Er werd gesproken over een taxshift. En dan moeten

we toch wel in ons achterhoofd houden. We wilden zeggen dat alles wat je geeft aan de ene kant moet je

ergens anders weg nemen, omdat er budgetair gewoon geen ruimte is om een taxcut te doen. Onze begroting zit hopeloos in het rood. Natuurlijk door het verminderen van die zes miljard naar twee miljard is uw speelruimte veel beperkt er geworden. Je wil iets geven, maar waar ga je het halen?

Dus

eigenlijk, de pot waar je het geld kunt gaan halen, die wordt gewoon kleiner. En dan heb je natuurlijk een partij zoals de MR, maar misschien ook wel een beetje de OpenVld, maar goed, de OpenVld levert de premier. Dus die willen in de eerste plaats van akkoord. Ja, dan zeggen die, ja, maar je gaat het allemaal halen bij de vermogenen. Zelfs bijna BTV was bijna weggefallen omdat het over te weinig geld ging. Dus minstens dat bijna avonturen bij de vermogenen bij een aantal aftrekposten en dat soort dingen meer. En dat is natuurlijk, laat dat nu net het kiespubliek zijn van de MR. En dat was er een bijkomen probleem. De MR wil inderdaad iets doen op vlak van arbeidsmarkt. Mensen sneller aan het werk zetten, mensen moeten een knelpunt beroep aanvaarden en dat soort dingen meer. Maar de croat eigenlijk van meta van gezicht. Ik ga geen rekening houden met terugverdieneffecten, want uiteindelijk, dan hou je rekening met terugverdieneffecten. Dat is een klassieke truc in de begroting. We gaan van alles doen. Het gaat ons veel kosten, maar het gaat ons nog meer opleveren. Alleen loopt dat wel eens fout. En dan zagen we bij de regering Michel. En dat is inderdaad bij de regering Michel gebeurd, waar er eigenlijk een tax cut gebeurd is in plaats van een tax shift, wat de begroting echt wel diep in het rood heeft gebracht. En dat is gewoon een avontuur dat de croat wilde vermijden. Wat ik heb geprobeerd met de zeven partijen te kijken hoe fiscale hervorming mogelijk was. Die standpunten die lagen wijten uit elkaar. En het resultaat daarvan was dat het niet mogelijk was om tot een akkoord te komen zonder dat dat een zeer zware impact zou hebben op onze begroting. En dat is vermeld in de rodeleijn geweest. Nu een fiscale hervorming doen die onze begroting zwaar in het rood zou doen, dat zou geen goede zaak zijn, dat zou ook geen goede zaak zijn voor de mensen. Een belastingverlaging doen die je dan later terugbetaalt, omdat de begroting een spoor te passen was. En dan heb je gewoon te weinig elementen op de tafel om, laten we zeggen, iedereen gelukkig te maken. En dan wil het toevallen een beetje. Allereerst, het is misschien niet helemaal toevallig dat dat nu één tegen zes is. Maar uiteindelijk wisten die andere zespartijen ook al wel, of die andere zesfiscuspremiers, dat de spoeling erg dun begon te worden. De verwachtingen waren ook wel een beetje naar beneden bijgesteld. Het is met een wist gewoon dat dit verhaal ging eindigen met een mislukking. Het pessimisme was eigenlijk de laatste week ook wel aan het groeien. Dat merk je ook in de manier waarop er nu over de huidige situatie gesproken wordt. Mijn nadruk, de regering, is niet in een crisis terwijl je zou kunnen verwachten. We zijn over een fiscale hervorming bezig. Dat is een groot osir. Er is wekenlang is er over onderhandeld. Dan blijkt gisteravond van, gaat niet, forget. We komen er niet uit. Er is geen akkoord. Dat lijken mij elementen voor een crisis. En toch

zegt iedereen dan, nee, nee, nee, we werken verder. Dit komt er gewoon niet. Maar andere dossiers liggen nog op ons te wachten. Dus dat heeft er ook mee te maken. Zoals Bart zegt, die aanloop was er al. Het begon al een tijdje te dagen bij iedereen van het gaat heel moeilijk zijn, zo niet onmogelijk om heel eerlijk te zijn. We hebben de afgelopen dagen op de redactie ook veel overgesproken. Bart is al langer in het pessimistische kamp. Ik geloof er dat ze er nog uit gingen gragen. Ik dacht echt van, ja, dit. Maar net omdat ik ook nog geen idee zat van het gaan erom een crisis worden. En dat kunnen ze zich op dit moment niet meer permitteren. Dus het is, ja, oké, ze zijn er niet uit geraakt, maar het is ook niet crisis geworden. Ik vind dat een heel raar evenwicht. Als ze blij zijn dat er geen akkoord is. Nee, er is natuurlijk een grote teleurstelling, maar er zijn wel een aantal argumenten om te beginnen. Het stond niet in het regeerakkoord. Dus er was geen verplichting om het te doen. Er was een soort inspanningsverbinding, die heeft men in maart afgesloten. Van we gaan er inderdaad aan werken, maar dat was eigenlijk geen resultaat verbinden is. Van we gaan beginnen onderhandelen en we gaan kijken waar we geraken. Dat is niet helemaal het zelfde. En dan natuurlijk de grote pleidbesorgers van de hele hervorming. Vincent van Petigem is lietje van CDMV. Dat is een partij die mathematisch overbodig is in de vivaldi regering. Dus mede aan de woorden, die man had ook geen enkele hefboom om een hervorming die al verder sprong dan wat oorspronkelijk was afgesproken om die tot een goed einde te brengen. Want ja, je kunt op tafel slaan, je kunt zeggen, ik heb daar al zoveel jaren van mijn leven ingestoken, maar de regering gaat gewoon verder. Dat zijn factoren die meespelen. Net zoals het feit, er is persoonlijk geen wiel afgegaan. Natuurlijk heeft die arme David Klaar-Enval nogal wat ellende over zich heen gekregen, maar men weet binnen de regering dat hij eigenlijk, en dat klinkt een beetje peoratief, maar hij is gewoon de loopjonge van de MR-voorzitter. Die staat ook bekend als een redelijk man in de wetstrader-enval. Ja, maar goed, maar elke vice-premier zit er eigenlijk binnen de lijnen die zijn partij trekt. En Klaar-Enval zit daar natuurlijk ook bij gerasie van Georges-Louis Boucher, dus hij gaat net dat ik hem zelfs niet verwijten, dus hij gaat natuurlijk die zaken verdedigen, die op het partijbestuur van zijn partij zijn afgesproken, die zijn echt afgesproken. Die man heeft eigenlijk geen bewegingsruimte en men heeft het hem niet kwalig genomen. Je hoort letterlijk, ja, je kunt op die man niet kwalig zijn. Zoals Bart zei, er is op persoonlijk vlak, er is geen wiedel afgedraaid, er is in het verleden wel eens kritiek geweest, zeker vanuit de PS dan op de methode van Alexander De Kro. En ook dat hoor je nu, want De Kro heeft al op het laatste moment geprobeerd om de MR toch nog mee aan boven te krijgen. Dat hoor je ook, men heeft eigenlijk vastgesteld dat het niet lukt. En als je dat vaststelt, dan kun je dat consumeren, doorslikken en zeggen, oké, morgen een nieuwe dag en een nieuw probleem. Dus eigenlijk is dat wat er op dit moment aan het gebeuren is. Er is natuurlijk teleurstelling, er is natuurlijk sprake van een gemiste kans, zoals het dan heet. Maar goed, als het niet lukt, lukt het niet. En dan kun je natuurlijk oefeloos bezig blijven, maar ik denk dat de regering inderdaad wel heeft ingezien dat dat weinig zin had. Maar bon, er is geen crisis waar er volgens de minister-presidenten ook geen crisis is, dat is in de Vlaamse regering. Bart, daar is het ook wel weer hondelend. Ja, dat is echt op. Jambons zegt inderdaad, er is toch geen crisis, we hebben

allemaal netjes afgesproken. Ja, dat is een soort rationalisatie van een toch wel dramatische toestand,

wat misschien een minister-president om meer mag doen, maar nee, daar is natuurlijk een crisis. Vertel eens, waar gaat het juist over? Ja, het gaat er eigenlijk over dat het akkoord, het stikstof akkoord van maart, dat, dat, dat, dat moet je, uiteindelijk moet je dat vertalen naar een ontwerp de kreed. Dat akkoord bestaat uit twee laken. Je hebt een akkoord dat gemaakt is, dus NCA en OpenVLD rond

stikstof. Ik ga niet te technisch worden, maar dat ging in ieder geval over stikstof en hoeveel dat er nog mag neerslaan in de toekomst. Nu, CDMV was daarmee niet akkoord gegaan. Nu, dat is technisch

absoluut onzin, want de Vlaamse regering beslist collegiaal, dus dat was allemaal al heel raar. En dus heeft mijn CDMV over de brug gekregen met een aantal toegevingen, die boeren meer perspectief geven. Ik ga alweer niet te technisch worden, maar het komt erop neer dat boeren toch nog kunnen verdergaan of kunnen uitbreiden, op voorwaarde wanneer andere boeren gaan stoppen. Ja, wel. En omdat allemaal netjes te laten glijden, was daar voor een milieueffectrapport nodig, dat eigenlijk bepaalt van ja, oké, we willen die boeren wel die kans geven, maar is dat niet gevaarlijk voor de ultieme doelstellingen. Dus dat moet onderzocht worden. Ja, CDMV minister van landbouw Joel Brunst is echt daarover het volgende. Ja, ik kan alleen maar vaststellen dat we echt het hoofd moeten koelhouden en moeten onderhandelen. Het functie van de toekomst van die landbouw in Vlaanderen en de gemaakt afspraken uitvoeren, gezamenlijk oversteken. CDMV zegt ja, dat zijn twee lijnen, die moeten mooi parallelen lopen. We gaan samen gelijk oversteken.

We willen dus zeggen dat je die twee dingen ook samen moet goedkeuren zoveel maanden later, want dat duurt natuurlijk nog wel even. Het probleem is dat die ene lijn met dat milieueffectrapport dat daar een beetje kwakkel, want er is geen bureau gevonden om zo'n milieueffectrapport

te maken. Ja, geen milieueffectrapport betekent natuurlijk dat je nooit weet of je dat perspectief kan bieden, dus de CDMV voelt zich belaverd. En dat is natuurlijk de toestand, want CDMV zegt ja, als dat merderrapport niet is of beter gezegd, als zelfs de opdracht nog niet gegeven is, dan gaan we ondertussen ook het logistieke werk, namelijk dat ontwerp, de cred, gaan we niet goedkeuren.

En dat is wat er gebeurd is. Dus men zit daar vast en dan heb je een minister van omgeving, zowel die meer, die zegt ja, als het zo zit, dan ga ik ingerijpen.

Ik kan me dus niet meer laten paaien door de comédie rond tafel, dus helder CDMV heeft geen toestemming van de boerenbond om zijn woord te houden. We worden dus in de politieke impasse gestort,

dat is erg voor alle betrokkenen en daar is het laatste woord nog niet over gezegd.

Die komt dan met een soort ministeriele instructie waarvan wij tot verkort ook eigenlijk niet wist dat dat bestond laat staan voor wat dat had diende, maar dus is eigenlijk een instructie aan de administratie om de geest van dat stikstofakkoord al toe te passen. Niet alleen de geest, maar zelfs de letter en als het kan nog ietsje strenger, dus echt pure provocatie aan het adres van CDMV. Moeten we dat zo zien, gewoon pure provocatie? Ik denk dat dat een pure provocatie is.

Mevrouw Demir wil niet dat er met haar voeten wordt gerammeld en die neemt aan zo'n instructie, waarvan juristen wel zeggen van dat dat stelt allemaal niet zoveel voor, maar je jacht natuurlijk

nogal wat boeren tegen nu in het haarnaas, de vakantiestad voor de deur, die mensen zitten plots met heel wat zorgen. Ik denk met de geen wat vandaag is voorgesteld, dat dat inderdaad die rechtseekrijd ondergraft. Als je inbreed om een bestaande vergunning, ditgeen wat ik op de eerste zicht gelezen heb, is dat wel degelijk het ondergraven van rechtseekrijd en dat is net dat je nog overstelt van wat we willen.

Dus je hebt echt wel een zootje, er is geen ander woord voor, nu is het wel zo dat je in de commissie de ministers elkaar een beetje hebben ontzien, omdat men weet van ja, we moeten nog een jaar uitzingen met elkaar, maar er is geen vertrouwen in die regering waarbij ja, NVA en CDNV lijnricht tegenover elkaar staan en paar zomers in de ja, zoals we hem allemaal kennen als een soort van scheidsrechter probeert de 2 vechtende partij uit elkaar te halen, maar die daar ook niet in slaagt.

Straks gaan we nog even uitzoemen, maar eerst gaan we even uit, want we hebben een nieuwe podcastreeks aan te kondigen.

Amira, kom eens hier.

Wanneer gaan we naar huis?

Wanneer gaan we naar huis?

Bijna.

Ik ben Saba en ik verblijf in de gevangenis van Brugge.

Samen met mijn dochttertje Amira.

Mijn dochter heeft hier leren lopen, praten, klimmen.

Alles wat dat Amira kan heeft ze hier allemaal geleerd.

Kijk voor je schat, kijk voor je.

Ik vertel mijn verhaal in Hier woont mama nu.

Een podcast over de moeder- en kindafdeling in de gevangenis van Brugge.

Lijst er naar Hier woont mama nu, volgende week als zomerreeks in DS vandaag.

Kijk voor je schat, volgende week als zomerreeks in DS, volgende week als zomerreeks in de gevangenis van Brugge.

Bart, je was in je commentaar deze week snui hard voor beide regeringen.

De Vlaamse regering zou beter vallen, maar ze kan niet,

schreef je, de federale regering zou beter stoppen, maar ze wil niet.

Dat klopt, ja.

Het is een wat moedeloos van de...

Ja, ik moet toegeven, ik was een beetje boos.

En ik vind ook dat dat parlementaire verslaggevers af en toe wel eens een beetje boos mogen zijn, omdat, kijk, de problemen in de Vlaamse regering, die zijn al heel lang bezig.

Wij hebben een absolute volle vul gehad in februari, maart,

waarbij eigenlijk toen al alle ingrediënten aanwezig waren voor een regering om te vallen.

Dat betekent dat als het vertrouwen er niet is, dan stop je er beter mee.

Eigenlijk kon je dit op een blaadgegeven, en maar dit gaat gebeuren in de zonbrennen.

Dus dit was eigenlijk ook om weer het cliché te gebruiken.

Dit was echt ook een chroniek van een aangekommende crisis.

Dus we wisten dat dat ging gebeuren.

We wisten ook dat die twee lijnen, dat dat vroege flat wel met elkaar in verstrikt zou graakje.

Alleen, ja, die Vlaamse regering kan dus niet vallen.

Het is een legislatuurparlement en die regering kan alleen maar vallen, bewijzen en spreken, als er een ander kabinet komt.

Maar dit is politiek science fiction, want men gaat cdnv niet inruilen voor vooruit, want dan heeft men misschien een zeteltje of twee tekort.

Laat staan dat die regering plots vooruit en groen zal tellen.

Dat betekent dat we daar allemaal over filosoferen, maar dat heeft geen zin.

Dus de regering is gedoemd om verder te strompelen.

En natuurlijk op het federaal vlak, moet je durven zeggen, en kijk, als het blijkt dat je hebt een aantal akkoorden afgesloten, we kunnen over het discussiëren of het allemaal veel voorstelt, maar in elk geval men heeft een aantal akkoorden afgesloten.

Op het moment dat dat niet meer lukt, en we gaan natuurlijk bedreigen één jaar campagne te krijgen,

als het allemaal niet meer lukt, dat is misschien beter om te zeggen, kijk, laat ons stoppen, laat ons in goede verstandhouding uit elkaar gaan, laat ons verkiezingen uitschrijven, want er is natuurlijk wel nood aan een fiscale ervaring, er is nood aan nog een pensioenakkoord, aan budgetaire maatregelen, en dan heb je misschien een nieuwe coalitie, een frisse wind, een duidelijke uitslag, waardoor je dat je terug verder kunt in plaats van eigenlijk een jaar te verliezen.

Wat bij die federale regering dat er ook wel speelt, is daar, heeft op dit moment geen enkele partij belang bij om er uit te stappen, om ze echt te laten vallen.

Dat is waar, ja.

Maar ik spreek niet om inlijke overvallen, je kunt ook stoppen in een goede verstandhouding.

Nee, maar effectief ook verkiezingen, ja, maar verkiezingen nu, en op minder dan een jaar van de volgende verkiezingen.

Voor de kiezer is dat te vallen en dat is waar, ja.

En dan nog eens verkiezingen in oktober, als zou het drie keer verkiezingen zijn.

Dat is waar, ja.

Op minder dan een jaar tijd, dat krijg je volgens mij aan een enkele burger uitgelegd.

En dan, ja, die regering waar ze nu nog in zitten, niemand gaat daar volgens mij voertuig over boord springen.

Net omdat ze weten dat er moeilijke verkiezingen aankoop, waarschijnlijk met een resultaat waarmee het niet evident zal zijn om een regering te vormen.

Dat zal ook niet zo zijn op een regionaal vlak.

En waarschijnlijk gaan het ook die regeringen, gaan we die de voorkeur geven om die eerst te vormen.

Waardoor dat federale, daar heb ik ook in 2019 gezien, wel is tot een eind naar de zomer zou moeten wachten om dan voor de regentamperoort te staten.

En als je dan weer vertrokken bent voor een jaar of langer in lopende zaken, dan wil niemand aan de kant staan.

Dan kan je maar beter eventjes betonk buiten en in die regering blijven zitten, want dan zit je er tenminste nog in.

Zelfs dat is dan maar in lopende zaken, maar op die manier is het een bron van informatie.

Je hebt je kabinetten nog, er kan nog gewerkt worden.

Het is anders dan helemaal aan de zijlijst.
Zeker ook als je moet voorbereiden op regeringsonderhandelingen,
is dat makkelijker.
Je hebt gewoon meer middelen en mogelijkheden van binnen de regering dan er buiten.
Dus vandaar dat ik denk dat er niemand gaat geluisteren.
Je zal kunnen redeneren, we stoppen nu met de regering.
Er komen vervroegde verkiezingen,
dan zit je misschien niet meer met die onderhandelingen van de regionale regeringen die er eens moeten gebeuren.
Dat ze er niet willen naastappen, heeft ook een perfide effect natuurlijk.
Het geeft hun de kans om zich extra hard te profileren,
omdat ze van elkaar ook allemaal weten,
de ander gaat er waarschijnlijk niet uitstappen.
Dus je kan je profileren, je kan eigenlijk redelijk vergaan.
En de gevolgen, ik had de regering gevallen.
Nee, dus is er dan echt een ramp?
Dus dat krijgt we met andere woorden.
Met een campagnemachine.
Met andere woorden het komende jaar, tot 9 uur niet volgend jaar,
nog meer ruzie in de regering.
We gaan hier nog vaker zitten denk ik.
Ja, ruzie mensal zich.
Laat ons het profileringsdrang noemen.
En dus mensal inderdaad.
Voor de kiezer is dat ruzie.
Ja, natuurlijk.
Mijn ja had een begrotingskontrole nog tegemoet van een miljard twee.
Dat is in oktober.
En als men daarin slacht,
dan zit je op de glijbaan naar de verkiezingen toe met heel veel profilering.
En dat weet ik allemaal.
Nu goed, de hoost van de podcast zegt.
Maar ik weet dat gevelend.
Alexander De Krooijf natuurlijk nog een belangrijke job in het begin van 2024.
Omdat België dan voorzitter is van de Europese Unie.
En dat zal alvast hem de kans geven om te schitteren op het internationale toneel.
Voor De Krooijf zijn natuurlijk nog een belangrijke zaak.
Want of hij, hoe klein die ook misschien zal worden,
die legendarische canceleesbonus,
waar open VLD in al zijn problemen toch nog op rekt.
Het is natuurlijk belangrijk dat je op een moment dat er een campagne loopt,
dat je bij wijze van spreken al de grote Europese aarde dan toch bij jezelf te ontvangen.
En je wil, denk ik ook, als regering,
als je de even kan vermijden, nog niet in lopende zaken zitten als het nog niet echt nodig is.

Op het moment dat we nog net een grote pandemie achterdruk hebben,
dat er nog een oorlog woest aan de grenzen met Europa.

En effectief dat je Europees voorzitter wordt.

Dan zit je toch maar beter nog in het zadel.

Al is het dan misschien met wat lange tanden en lange gezichten, maar...

Ja, en zo lijkt het beleid meer en meer op lopende zaken,
hoe je het ook draait of geeft.

Dat we het op onze eerstvakantie nemen.

We zien wel in september als iedereen terug is van ongetwijfeld vakantie in veel te warme gebieden.

Ja, prikken we onmiddellijk een datum of...

Ja, dat is goed.

Peter Bart, dank jullie wel.

Graag gedaan.